

نبرد ۴ ماتادور در

انتخابات پارلمانی اسپانیا

گروه بین الملل خبرگزاری تسنیم

روز یکشنبه، بیستم مارس ۲۰۱۵، انتخابات مهم پارلمانی در سرزمین ماتادورها برگزار می شود؛ انتخاباتی در حد لالیگا! چند روز مانده به شب کریسمس، مردم اسپانیا برای تعیین دولت آینده و نمایندگان پارلمان به پای صندوق های رأی خواهند رفت؛ هر چند خیلی ها امیدوارند که حزب حاکم به رهبری ماریانو راخوی دوباره به پیروزی برسد اما از گوشه و کنار هم شنیده می شود که شاید شهروندان سرزمین دسپاردو از راخوی و دار و دسته اش روی بر گردانند و آرای خود را در سبد مخالفان دولت بریزند که اگر اینطور شود دولتی شبیه آنچه در یونان تشکیل شده، روی کار خواهد آمد. دولت هایی که اعتقادی به اروپاییزه کردن کشورهای قاره سبز ندارند و معتقدند که روزگار سیاه شان به خاطر این است که بروکسل هم برایشان می برد و هم می دوزد و عملاً دولت ها، هیچ نقشی در رهبری ملت شان ندارند.

اگر بخواهیم به مهمترین بازیگران سیاسی در انتخابات آخرین روزهای سال ۲۰۱۵ اشاره کنیم با دو نام کمتر شنیده شده اما موفق روبرو می شویم.

ماریانو راخوی، نخست وزیر ۶۰ ساله اسپانیا و رهبر حزب محافظه کار «مردم» اسپانیا را باید سیاستمداری خستگی ناپذیر خواند که هیچگاه فرصتی برای استراحت نداشته و اکنون در صدد است برای چهار سال دیگر رهبری دولت اسپانیا را بر عهده بگیرد. او را نه کاریزما بلکه سرسختی اش در قدرت حفظ کرده است. در سال ۲۰۱۱ میلادی و زمانی که اسپانیا در قلب بحران اقتصادی قرار داشت، ماریانو راخوی به عنوان چهره ای اطمینان بخش اداره امور را بر عهده گرفت و اگرچه او رئیس دولتی شد که کمترین محبوبیت را در میان اسپانیایی ها در تاریخ مدرن این کشور داشت اما توانست تا حال حاضر چهره اطمینان بخش خود را نزد اسپانیایی ها حفظ کند. همکاری نزدیک سیاستمداران مادرید و برلین نیز نتوانست تاثیری بر بحران اقتصادی حاکم بر این کشور بگذارد و با وجود موافقت دولت اسپانیا با سیاستهای اتحادیه اروپا در زمینه انجام اصلاحات و اجرای برنامه ریاضت اقتصادی، این کشور پس از یونان، همچنان بیشترین نرخ بیکاری را در اتحادیه اروپا دارد. در پایان سال ۲۰۱۵ میلادی و تنها چند روز قبل از برگزاری انتخابات، جوانی هفده ساله در ملاء عام به صورت ماریانو راخوی مشت زد؛ امری که از سوی تمام احزاب اسپانیا محکوم شد.

از پابلو ایگلسیاس بگوییم؛ مردی جوان که با مبارزات انتخاباتی بزرگ شده است. پس از کاهش محبوبیت احزاب اصلی در اسپانیا، بنا بر نظر سنجی ها او از اقبال زیادی در میان مردم این کشور برخوردار شده است. او که همواره با موی بسته و پیراهنی ارزان در مجامع عمومی ظاهر می شود، مخالفان را به دلیل وابستگی به طبقه یا گروه خاصی یا ارتباط با اربابان گذشته، به باد انتقاد می گیرد. ایگلسیاس دنیای سیاست در اسپانیا تا سال ۲۰۱۴ میلادی چهره ای ناشناس محسوب می شد اما در ماه مه سال ۲۰۱۴ میلادی، حزب او ۵ کرسی در پارلمان اروپا به دست آورد و به این ترتیب این استاد ۳۷ ساله علوم سیاسی و جامعه شناسی دانشگاه های مادرید، روانه پارلمان اروپا شد. ایگلسیاس از هر فرصتی برای تبلیغ استفاده می کند. او هنگام بازدید پادشاه اسپانیا از مقر اتحادیه اروپا در بروکسل، مجموعه ای از سریال تلویزیونی بازی تاج و تخت را مقابل چشم رسانه ها به فیلیپه ششم هدیه داد. پس از این کار، به تمام شبکه های تلویزیونی اسپانیا دعوت شد و به این ترتیب فرصت تبلیغ بهتر برای حزبش را به دست آورد. او رهبر حزب پودموس است. پودموس یعنی «مامی توانیم». این حزب در تقابل با سرخوردگی های حاصل از بحران اقتصادی در اسپانیا و پیامدهای آن همچون ریاضت اقتصادی و نابرابریها بوجود آمده است.

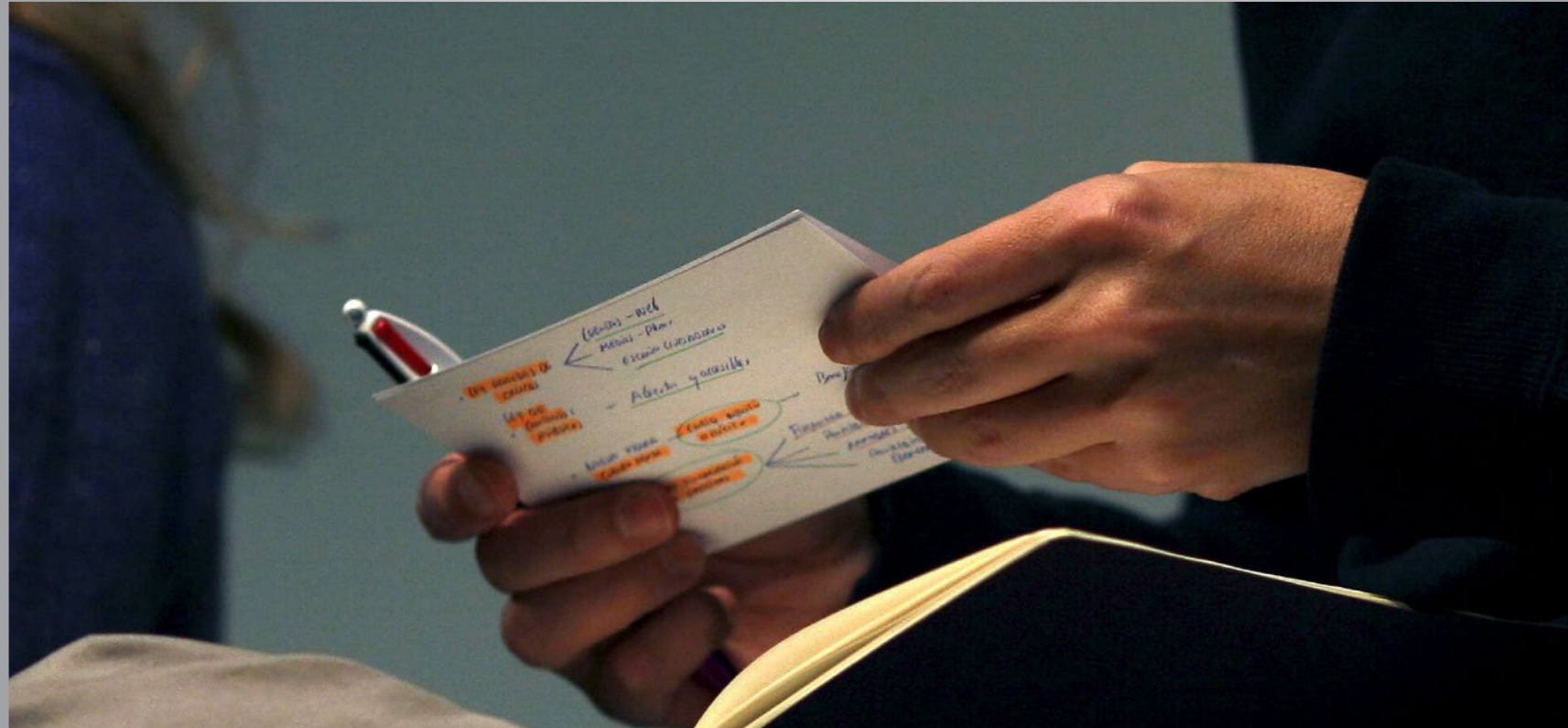
نفر بعدی، آلبرت ریورا است که با خط مشی سیاسی جدیدی وارد صحنه سیاست ملی اسپانیا شده است؛ از نظر بسیاری از اسپانیایی‌ها محبوب‌ترین رهبر سیاسی است. این وکیل ۳۶ ساله و قهرمان شنا، در سال ۲۰۰۶ میلادی حزب سیدادانوس یا شهروندان را تاسیس کرد. او می‌گوید: «من بسیار به خودم افتخار می‌کنم که در بارسلون کاتالونیا به دنیا آمده‌ام هم از لحاظ سیاسی و هم جسمی؛ و اینکه امروز می‌توانم در مادرید حضور یابم و مقابل تمام مردم بگویم که اسپانیا همچنان متحد باقی می‌ماند و خود را دوباره احیا خواهد کرد و همه اسپانیایی‌ها با همدیگر خواهند بود.» حزب او که از منتقدان جدی احزاب استقلال طلب کاتالونیا محسوب می‌شود، در انتخابات منطقه‌ای و شهرداریها در ماههای مه و سپتامبر گذشته توانست به یک گزینه معتبر مقابل چشمان هزاران رای دهنده‌ای تبدیل شود که از احزاب بزرگ کشور مایوس شده بودند. نامزدهای حزب سیدادانوس یا شهروندان توانستند با سخنرانی‌هایشان در زمینه اتحاد اسپانیا ۲۵ کرسی را در منطقه کاتالونیا از آن خود کنند. آلبرت ریورا دارای روحیه‌ای جاه طلب است و هرگز نیز تمایلش را برای آنکه نخست وزیر آینده این کشور شود، پنهان نکرده است.

چهره بعدی هم یک جوان است؛ پدرو سانچز. اگرچه او بعنوان رهبر حزب سوسیالیست اسپانیا تجربه کمی در دنیای سیاست دارد اما جذابیت ظاهرش، بخوبی توانسته نظر رأی دهندگان را جلب کند. یک سال از انتخاب او به رهبری سوسیالیتهای اسپانیا می گذرد و پیش از آن، او در مجامع عمومی اسپانیا شخصیتی تقریباً ناشناخته بود. آقای سانچز ۴۳ ساله مصمم است که چپهای اسپانیا را به قدرت برساند. او در تبلیغات انتخاباتی اعلام کرده است می خواهد کسی باشد که باعث بازنشستگی ماریانو راجوی می شود. او روز ۱۴ دسامبر در مناظره تلویزیونی مقابل ماریانو راجوی، نخست وزیر اسپانیا بسیار صریح درباره اتهامات فساد او صحبت کرد. پدرو سانچز گفت: «اگر شما همچنان به عنوان نخست وزیر به کارتان ادامه دهید، هزینه ای که برای دموکراسی باید پرداخت شود بسیار خواهد بود زیرا نخست وزیر باید فرد شایسته ای باشد و آقای راجوی، شما چنین فردی نیستید.» پدرو سانچز که پیش از این تنها سابقه فعالیت در شورای شهر و نمایندگی را داشته است، دو مربی بزرگ دارد. این دو مربی فیلیپه گونزالس، نخست وزیر سوسیالیست پیشین اسپانیا و ماتئو رنتزی، نخست وزیر کنونی ایتالیا هستند. پدرو سانچز طرفدار ظهور یک نسل جدید در عرصه سیاست و در عین حال وحدت بر محور ارزشهای تاریخی چپهای اسپانیا است.

نرخ بیکاری در ناحیه خرز د لا فرونترا در در جنوب اسپانیا وحشتناک است: ۴۰ درصد جوانان در اینجا شغل ندارند. جوانان اسپانیایی در جنوب این کشور مدام تلاش می کنند از این وضعیت یاس آور بیرون بیایند. گفته می شود ۳۴ هزار نفر در شهر خرز بیکارند. دولت محلی اندلس امسال برای استخدام ۶۹ نفر آگهی کرده و بیش از ۲۳ هزار تقاضا دریافت کرده است. البته خبرهای خوشی هم در اسپانیا به گوش می رسد: رشد اقتصادی در سه ماهه سوم امسال در مقایسه با سه ماهه سوم سال گذشته ۳,۴ درصد افزایش یافته است. آمار رسمی نشان می دهد که وضعیت بازار کار کمی بهتر شده است. اما نرخ بالای بیکاری جوانان در ۱۰ استان اسپانیا یکی از معضلات و چالشهای پیش روست. از سوی دیگر اختلافات منطقه ای فاحشی وجود دارد: میزان بیکاری در استان اکتسرامدورا ۲۹ درصد، در آندلس ۳۲ درصد و در خرز د لا فرونترا ۴۰ درصد است. موج ظهور چپگرایان افراطی در اروپا به اسپانیا هم رسیده است. به همین دلیل حزب چپگرای «پودموس» یا «ما می توانیم» به رهبری پابلو ایگلسیاس، که هیچ کرسی در پارلمان ندارد، توانسته است بیشترین رشد را در نظرسنجیها از آن خود کند.

آرایش سیاسی احزاب در پارلمان اسپانیا چگونه خواهد بود؟ با توجه به شمار بالای افرادی که هنوز درباره رای خود تصمیم نگرفته اند، حدس زدن درباره نحوه تقسیم ۳۵۰ کرسی پارلمان دشوار است. اما درباره وقوع یک اتفاق می توان از همین حالا با اطمینان صحبت کرد: هیچ حزبی قادر به کسب اکثریت مطلق نخواهد بود.

از حزب محافظه کار «مردم» به رهبری ماریانو راخوی، نخست وزیر اسپانیا، به عنوان پیروز احتمالی انتخابات نام می برند. اما نارضایتی مردم از عملکرد دولت در بهبود وضعیت اقتصادی و بهبود بازار کار، به قیمت از دست رفتن کرسیهای زیادی برای این حزب تمام می شود. ماریانو راخوی، در مناظره داغ تلویزیونی اعلام کرد که به هیچ وجه یک ائتلاف فراگیر با حزب مخالف را همانند آن چه در آلمان رخ داد نمی پذیرد. در این مناظره رهبر حزب مخالف دولت بارها او را به فساد اقتصادی و بی کفایتی متهم کرد. نظر سنجیها نشان می دهد که به نظر می رسد پدرو سانچز، رهبر بزرگترین حزب مخالف دولت نتوانسته است رای دهندگان را قانع کند که او می تواند منجی اقتصاد اسپانیا باشد. زیرا خشم مردم از دولت کنونی و اتهامهای مطرح شده علیه حزب حاکم باعث نشده است که آنها بتوانند پیشتر از انتخابات شوند.